

A Fővárosi Ítéltábla I. rendű, II. rendű perújított felpereseknek, dr. Szemes Marianna pártfogó ügyvéd által képviselt perújító alperes ellen indított perújítási ügyében, a Fejér Megyei Bíróság 2010. június 14. napján meghozott 3.P.20.726/2009/16. sorszámú ítélete ellen, az alperes részéről 36. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A teljes mértékben pervesztes perújító alperes pártfogó ügyvédjének (Szemes Marianna) munkadíját és a le nem rótt 32 000 (harminckétezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A perújítással támadott jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság kötelezte a perújító alperest, hogy fizessen meg a perújított felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 150 000 forintot és ezen felül a perújított I. rendű felperesnek további 384 000 forintot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A megállapított tényállás szerint a perújító alperes a perújított I. rendű felperestől 1999 őszén kölcsön kért egy használt, 60 000 forint értékű halászhálót és egy 90 000 forint értékű, házilagosan készített, 1,5 m³ űrtartalmú haltartó tartályt, amelyeket felszólítás ellenére a perújított felpereseknek nem adott vissza. Ezért a perújított I. rendű felperes halászati vállalkozását nem tudta folytatni, így üzleti vesztesége keletkezett. Az elsőfokú bíróság kármegosztást alkalmazott, mivel a perújított I. rendű felperes csaknem öt évig nem tett semmit a munkaeszközei visszaszerzése,

illetve vállalkozása folytatása érdekében. Ezért a perújított alperest 384 000 forint kártérítés megfizetésére kötelezte a perújított I. rendű felperes javára.

A perújító alperes perújítási kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a közelmúltban egy halszállító kocsin felismerte a perbeli haltartó tartályt, és tudomást szerzett arról, hogy azt 2000-ben **XX** megvásárolta a perújított I. rendű felperestől egy jelképes összegért.

A fellebbezéssel támadott ítéletével az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Az ítélet indokolása szerint a perújító alperes az eljárás során csupán annyit tudott bizonyítani, hogy a perbeli haltartó tartály **XX**on keresztül jutott **YY** tulajdonába és az jelenleg hol található. Azonban azt minden kétséget kizáró módon nem tudta bizonyítani, hogy a haltartó tartályt **XX** a perújított I. rendű felperestől vásárolta meg. Kiemelte a bíróság, hogy a haltartó tartály azonosítása érdekében elrendelt helyszíni szemlén a perújított felperesek nem kívántak részt venni, az egyoldalú szemlének a bíróság jelentőségét nem látta, ezért a haltartó tartály azonossága kérdésben a perújító alperesi álláspontot fogadta el valónak. A perújító alperes által bejelentett további tanúk meghallgatását az elsőfokú bíróság mellőzte, figyelemmel arra, hogy a tanúk a haltartó tartály egyik járműről a másik járműre történő átemelésén kívül egyéb ismerettel nem rendelkeznek, annak tulajdonjogáról nyilatkozni nem tudnak. Mindezen adatokból az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a perújító alperes a rá kedvezőbb tényállás megállapításához elegendő bizonyítékot nem szolgáltatott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a perújító alperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatásával a perújítási kérelmével egyező döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az általa feltárt új bizonyítékokat tévesen értékelte. Utalt arra, hogy **YY** és **XX** tanúvallomása egyértelműen az ő előadását támasztották alá. Hangsúlyozta, hogy **ZZ**, **MM** és **AA** esetében kizárólag az elsőfokú bíróság rábeszélése folytán állt el a meghallgatásuktól. Kérte, hogy a másodfokú bíróság értékelje, hogy a helyszíni szemlét a felperesek megtagadták. Sérelmezte, hogy elfogadta az elsőfokú bíróság azon perújított I. rendű felperesi nyilatkozatot, hogy a kérdéses időben Barkas gépjárművel nem rendelkezett, annak ellenére, hogy a tanúk az ellenkezőjét állították. Iratellenesnek tartotta az ítélet azon megállapítását, hogy nem kizárt, hogy a bodakajtori eladók az alperes emberei voltak, ez a bíróság kizárólagos feltételezésén alapul.

A perújított felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását kérték. Hivatkoztak arra, hogy az eljárás során említett Barkas teherautót a perújító alperes vásárolta meg tőlük, mely tény a tárgyaláson elismert. Utaltak **XX** tanú előadására, miszerint nem tőlük vásárolta meg a haltartó tartályt. Előadták, hogy válságos egészségi állapotuk miatt nem tudtak a bíróság újabb időpontra kitűzött helyszíni szemlén megjelenni, kórházi kezelés alatt álltak.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyalás mellőzésével bírálta el.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ügyben a releváns tényállást helyesen állapította meg, a tanúk vallomását a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően, helytállóan mérlegelte. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival maradéktalanul egyetért, azt megismételni nem kívánja. A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemeli, hogy helyesen értékelte az elsőfokú bíróság azt a körülményt is, hogy a perújított felperesek a haltartó tartály beazonosítását célzó helyszíni szemlén nem jelentek meg. Ebből azonban nem vonható le az a következtetés, hogy a haltartó tartály a perújító alperes által a perújítási eljárásban előadottak szerint visszakerült volna a perújított felperesekhez, illetve jelenlegi használójához. Az eljárás során feltárt adatok alapján nem lehetett minden kétséget kizáró módon megállapítani azt, hogy a perújított felperesek a perújító alperestől a haltartó tartályt 2000-ben visszakapták volna, illetve a perújító felperesek annak tulajdonjogát más, a perben nem álló személyekre átruházták volna, ezért helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A kifejtettakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helyben hagyta.

A sikertelenül fellebbező perújító alperes személyes költségmentességére figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli. A perújított felpereseknek jelen eljárással igazolt költségük nem merült fel, ezért e kérdésben a Fővárosi Ítéltáblának határoznia nem kellett. A másodfokú bíróság a Pp. 87. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel megállapította, hogy a teljes mértékben pervesztes perújító alperes pártfogó ügyvédjének munkadíját az állam viseli.

Budapest, 2012. január 19.

. Németh László sk.
a tanács elnöke
. Molnár Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bíróügyi ügyintéző